

Mugulbegooniad püsivad ka üle talve

Tellisin kataloogist kenad begooniad. Kuigi praegu õitsevad nad vägevast, on mul siiski mure – mis saab edasi? Kas neid saab kuidagi ka üle talve säilitada ja mida teha, et taimed järgmisel aastal sama rikkalikult õitseks?

Vastab

JAAN METTIK

Kui soovite oma begooniaid säilitada, tõstke nad talvekorterisse enne öökülmade saabumist.

Kui nad kasvavad potis või ampelis, on see lihtne. Tooge taimed siseruumi valgesse paika, vähendage kastmist ja laske lehestikul kuivada. Paari-kolme nädala möödudes võtke mugulad mullast välja ning pange järgmise kevadeni hoiule.

Kui begooniad kasvavad peenral, kaevake taimed koos mullapalliga välja. Eemaldage lehed, kuid jätke umbes 10 cm pikkune varretüügas. Kui muld on kuivanud, puhastage mugulad ning eemaldage varretüükad.

Talvel hoidke begooniamugulaid kuivana jahedas ruumis, kus temperatuur ei lange alla +5°. Varakevadel pange mugulad potti niiskele mullale, nõgus pool ülal. Hoidke potte soojas kohas, +16–18° juures vaevast niiskena, kuni tärkavad väikesed roosad pungad. Kui ilmuvad esimesed lehed, hakake rohkem kastma. Taimed võivad välja istutada pärast öökülmaohu möödumist.

Teoreetiliselt võite varakevadel oma begooniaid paljundada ka mugulaid ettevaatlikult poolitades. Seda saab teha siis, kui märkate, et mugulast tärkab enam kui üks võrse.

Begooniaid saab paljundada ka pistikutega. Kasutage selleks mugulast tärganud noori võrseid.

Begooniapistiku võtmiseks tõmmake noor võrse ettevaatlikult mugulalt ära. Koos võrsega võib ära tulla ka tükk mugulat. Pange pistik juurduma juba varem ette valmistatud niiskesse mullasegusse. Hoidke teda välja istutamiseni soojas, otsese päikese eest varjatud kasvukohas.

REPRO

SIBULLILLED

Üheksa nippi lillesibula istutajale

Kevadel õitsevad sibullilled tuleb sügisel mulda panna. Millised sobivad püsilillepeenrale?

■ Et peenral oleks värve juba varakevadel, pange sinna väikesi sibullilli: lumekupp võib oma kollaseid õisi näidata juba märtsi lõpus.

■ Eriti hästi sobivad püsikute vahele siniste, valgete või heleroosade õitega kirgaslilled (*Chionodoxa*), mis õitsevad aprillis. Nad õitsevalt suhteliselt kaua, tagasihoidlik lehestik kuivab kiiresti ega hakka tärganud püsilillede vahel häirima. Kuna sibulad kaevuvad sügavale, ei jää need kobestamisel ette.

■ Peaaegu sama hästi sobivad püsikute vahele ka krookused ja lumikellukesed.

■ Märtsikelluke sinna nii hästi ei sobi: ta on üsna kogukas taim suure sibula ja juurestikuga. Kiiresti paljunedes muutub ta üsna tülikaks.

■ Ka kobarhüatsindid (*Muscari*) kipuvad kiiresti levima.

Lopsakas lehestik lamandub närbudes ja mullapinna lähedal olevad sibulad jäävad peenart rohides-kobestades ette.

■ Koerahambad (*Erythronium*) ja sillad (*Scilla*) pange turbapeenraste rodode-sõnajalgade vahele.

■ Hästi sobivad kevadised sibullilled priimulate vahele. Nende lopsakas lehestik aitab hiljem närbuvaid sibullilli varjata.

■ Tulpidest sobivad püsilillepeenrale eriti hästi looduslike tulpide sordirühmad. Kaufmanni tulbid õitsevad juba aprillis, mõni sort on vaid 20–30 cm kõrgune. Madalad ja varased õitsejad on ka Greigi ja Fosteri tulpide sordid. Kui nende lehed pärast õitsemist kolletuma hakkavad, piisab varjamiseks ka püsilillede vähem lopsakast lehestikust.

■ Nartsissid pange astilbede vahele: viimased varjavad hiljem suurepäraselt nartsisside kolletuva lehemassi.

TARGU TALITA